

[Stinus.]

over for udviklingslandene. Det vil i endnu højere grad blive muligt for EF at diktere betingelserne, på samme måde som USA og Sovjetunionen har gjort det over for udviklingslandene i årtier.

Det er blevet fremført i debatten, at Danmark ikke selv fører nogen ideel u-lands-politik, og det er da så rigtigt, som det er sagt, også at vor u-landsbistand i den store sammenhæng er næsten mikroskopisk, men det er klart i udviklingslandenes interesse, at der er valgmuligheder med hensyn til handelspartnere, at der er så mange enkeltlande at vælge imellem som muligt, ikke kun store dominerende blokke, og at der i egentlige internationale forsamlinger er lande, som kan tale udviklingslandenes sag.

Det er også blevet sagt, at udviklingslandene selv gerne ser, at Danmark og Norge bliver medlemmer af EF som repræsentanter for en skandinavisk — underforstået positiv — indstilling over for udviklingslandene. Det er en kompliment til os, men det er da også en klar tilkendegivelse af, at det er så som så med den positive indstilling, med forståelsen for udviklingslandenes problemer inden for det nuværende EF. At det forholder sig sådan, hænger jo netop sammen med, at EF først og fremmest er en stormagtssammenslutning, i hvert fald en sammenslutning, inden for hvilken stormagterne vil komme til at dominere. Stormagterne vil i mange henseender have fælles interesser, og gradvis vil disse interesser blive EFs interesser. EF vil blive stormagten, supermagten, som jo ikke kan betragtes som nogen god begyndelse til et bredere internationalt samarbejde.

Dette vil ikke ske, siger tilhængerne af dansk medlemskab, både de hunkne tilhængere og de forholdsvis få, som klart erkender, at endemålet må være at skabe et Europas Forenede Stater. Lad mig i parentes indføje, at hvis det skulle gå så ulykkeligt, at Danmark bliver medlem af EF fra nytår 1973, så vil det være logisk at gå ind for hurtig videreudbygning af EF, integration, harmonisering osv. Først derved vil vi sandsynligvis til fulde opnå de fordele, som der naturligvis også er ved medlemskabet. Vi må så bare håbe, at vores indflydelse på udviklingen bliver så stor, som tilhængerne regner med, at den vil blive.

Tilbage til supermagten Europa og vores indflydelse. Hvordan vil vi, hvordan kan vi hindre, at EF udvikler sig til en supermagt med alt, hvad dette indebærer på godt og ondt? Jeg tror ikke, vi kan hindre det, og det er en helt afgørende grund til, at jeg siger nej til dansk medlemskab. Tilhængerne henviser til den vektor, som eksisterer efter Luxembourgforliget; det har vi også hørt her i debatten. Jeg gad se det lille land, som vil have mod til at stå alene op mod de store, hvor disses interesser står på spil, og som vil få lov til det i det lange løb. Inden for NATO, som er et langt løsere samarbejde, har vi oplevet, at små lande, Danmark og Norge, ved enkelte lejligheder som regel meget forsigtigt har talt de store midt imod. Hvor længe gjorde vi det og med hvilke resultater?

For mig og for os alle, tror jeg, er det afgørende, om vi inden for et udvidet EF kan videreføre, fremme vore ideer, den politik på alle områder, vi hver især står for. Jeg tror ikke, at den socialliberale politik, herunder det brede internationale samarbejde, som jeg bekender mig til, kan videreudbygges inden for EF, igen fordi jeg ikke tror på vore muligheder for reel indflydelse.

Tilhængerne kan ikke føre bevis for en sådan indflydelse, lige så lidt som jeg kan gøre det modsatte. Tilhængerne kan henvise til Luxembourgforliget og forskellige andre såkaldte garantier. For mig er det selskab, vi kommer i, stormagtselskabet, mere overbevisende den modsatte vej. Først og fremmest derfor kan jeg ikke betragte EF som en station på vejen til et verdensomspændende fællesskab. Kommer vi ind i EF ved afstemningen den 2. oktober, håber jeg inderligt at min vurdering vil vise sig at være forkert.

Formanden: Hr. Bendix har ordet for en kort bemærkning.

Jeg håber at kunne afbryde mødet inden kl. 24.

(Kort bemærkning).

Bendix: Jeg vil gerne udtrykke min respekt for hr. Stinus' tale. I betragtning af, at tilhængerne i denne debat i dag og i går er blevet så groft mistænkeliggjort, som de er, var det en fornøjelse at høre hr. Stinus tale, idet han anerkendte, at vi, som er til-